

عنوان مقاله:

بازاندیشی در منابع؛ تحلیل انتقادی روایات یونانی از مرگ کوروش دوم

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 15، شماره 29 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

اسماعیل سنگاری - گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

میلاد حیدری - گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

جواد چوپانیان - گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، سیستان و بلوچستان، ایران

خلاصه مقاله:

کوروش بزرگ همواره به عنوان بنیانگذار شاهنشاهی هخامنشی شناخته شده است. این در حالی است که منبع قابل توجهی از سرزمین اجدادی اش در باب او باقی نمانده و پژوهش درباره زندگانی و مرگ او، تنها از طریق بررسی منابع بیگانه ممکن است. مهم-ترین منابعی که به ارائه تصویری نسبتاً روشن از زندگی کوروش می پردازند، آثار مورخان یونانی و اخلاف آن ها در دوره های بعد است. اما این منابع به دلایل گوناگون در هاله ای از افسانه ها پیچیده شده و به تبع سرشت شان، مشکلات و ابهامات فراوانی دارند. مرگ کوروش نیز یکی از مسائل بسیار پیچیده در دوره هخامنشی است که افزون بر مشکلات مذکور، با تضاد و تناقض منابع نیز روبه رو است. از گزارش های گوناگون دو مضمون کلی از مرگ او در قالب مرگ در نبرد نهایی و مرگ طبیعی، مستفاد می شود. پرسش بنیادین پژوهش این است که چگونه باید تضاد مضامین روایات گوناگون را در مورد مرگ کوروش تحلیل کرد؟ این پژوهش بر این اساس می کوشد با رویکردی انتقادی و با تحلیل هر یک از روایات در ساخت و بستر زمانی، مکانی و گفتمانی آن ها، به بازاندیشی در باب این منابع بپردازد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که روایات گوناگون در باب مرگ کوروش تنها گزارش هایی از میان گزارش های دیگر اند که می توان عناصر و منشاهای متفاوتی برای هر کدام از آن ها در نظر داشت. همچنین پژوهش حاضر با تحلیل انتقادی هر کدام از روایات می کوشد ویژگی های اعتبارشناختی هر کدام از گزارش ها را بسنجد. روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی و به شیوه کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

کوروش دوم، هخامنشیان، شواهد مکتوب، روایات یونانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457469>

